

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.I.21.612/2019/5. szám

A tanács tagjai: . Orosz Árpád a tanács elnöke
Dr. Gyarmathy Judit előadó bíró
. Kiss Gábor bíró

A felperes

A felperes képviselője: Dr. Kovács I. Attila ügyvéd

Az alperes

Az alperes képviselője:

A per tárgya: Tulajdonjog megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: Felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Egri Törvényszék 2.Pf.20.051/2019/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Járásbíróság 1.P.20.033/2017/32.

Rendelkező rész

A Kúria az Egri Törvényszék 2.Pf.20.051/2019/6. számú jogerős ítéletét a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartja.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperesnek egyéni vállalkozóként „egyéb közúti teherszállítás” a főtevékenységi köre, emellett gabonafélék, egyéb, máshová nem sorolt növény termesztése, növénytermesztési, kertészeti és kiegészítő mezőgazdasági szolgáltatás is a tevékenységi körébe tartozik.
- [2] Az alperes mezőgazdasági termények termeltetésével, exportjával, terményfelvásárlással foglalkozó jogi személy.
- [3] A felperes a részben tulajdonában álló P. Kft.-től bérelt, T-n található magtárban 2015. október 28-án 100 tonna saját termesztésű napraforgómagot „tárolt be”.
- [4] Az alperest 2016. január végén telefonon megkereste V. L-t (a továbbiakban: eladó), aki

őstermelőként kompenzációs felár felszámolására való jogosultságát állítva 150 tonna, a felperes raktárában tárolt napraforgómagot kínált megvételre. Az alperes kérésére az eladó eljuttatta részére egy 160 hektár nagyságú szántó művelési ágú területre vonatkozóan 2013-tól 2017-ig terjedő időszakra megkötött haszonbérleti szerződését, a 2015. december 15. és 2017. december 31. közötti időszakban érvényes őstermelői igazolványának a másolatát, amely alapján - egyebek mellett - gabonafélék értékesítésére volt jogosult, megküldte továbbá az őstermelői igazolvány kiállítása iránti kérelem adatnyilvántartó és változásbejelentő lapját, továbbá személyi okmányainak a másolatát is.

- [5] Ezt követően az eladó megállapodott az alperes akkori ügyvezetőjével, M. J.-vel (a továbbiakban: ügyvezető), hogy T-n megtekintik az árut, és várhatóan 150 tonna napraforgómagot az alperes meg kíván vásárolni. Telefonos egyeztetést követően 2016. február 10-én az ügyvezető, valamint az alperes részbeni tulajdonosa és alkalmazottja, T. I.-né a napraforgómag megismerésére T-ra utazott, ahol a telephelyen a felperes, az eladó és egy harmadik személy is jelen voltak. A felperes az ügyvezetőnek megmutatta a napraforgómagot, aki azt megvizsgálta és a minőségét jónak találta. A jelen lévő eladó őstermelőként mutatkozott be, akivel kapcsolatban a felperes megerősítette, hogy ő az áru tulajdonosa, és 160 hektáron gazdálkodik T-n.
- [6] Az alperes mint vevő 2016. február 15-én szállítási szerződést kötött az eladóval, amely alapján az alperes 150 tonna napraforgómagot („olajnapraforgót”) vásárolt mindösszesen 125.000 forint/tonna áron, annak szállítási idejét 2016 február hónapban jelölték meg azzal, hogy a fizetés átvételkor, a kamion indulásakor felvásárlási jegyre, átutalással történik. A szerződés szerint az eladó garantálta, hogy az általa eladott áru saját termésből származik, az a kizárólagos tulajdonát képezi, adó- és tehermentes.
- [7] Az alperes szerződést kötött egy m-i étolajgyártó céggel, amely szerződésben meghatározott szállítási időben, 2016. február 17-én az alperes részéről az ügyvezető és T. I.-né a felperes t-i telephelyére ment, hogy a megkötött szerződés alapján megvásárolják a napraforgómagot. Erre a napra az alperes a megvásárolt termény szállítása céljából a B. Kft.-től (a továbbiakban: Kft.) két kamiont rendelt. A telephelyen a felperes közölte, hogy ő a Kft. alvállalkozója, és ténylegesen az ő járművei végzik majd a szállítást. A felperes két kamionjára felpakoltak mindösszesen 50,7 tonna napraforgómagot, kiállították az átvételi elismervényeket is, amelyeken eladóként az alperes, vevőként az étolajgyártó cég, termelőként az eladó került feltüntetésre. A szállítóleveleken szállítóként az eladó, vevőként az alperes került feltüntetésre.
- [8] Ezt követően az alperes képviselője átutalt az eladó által megadott bankszámlára a napraforgómag ellenértékeként meghatározott 6.337.492 forintot. Miután az SMS megérkezett a pénz átutalásáról, az eladó és a kíséretében lévő személy eltávoztak, és a kamionok is elhagyták a telephelyet.
- [9] Ugyanezen a napon, délután 5 órakor a felperes értesítette az ügyvezetőt, hogy a kamionokat „visszafordította”, mert „a pénzt nem kapta meg”, és „az árut a raktárába visszaöntötte”. Ekkor tájékoztatta az alperest arról is, hogy a napraforgómag ténylegesen nem az eladó, hanem az ő tulajdona volt, a pénzt azonban részére nem fizették ki.
- [10] Az ügyvezető feljelentést tett a rendőrségen, amely alapján a felperes telephelyén 2016. február 18-án 100 tonna napraforgómagot lefoglaltak. A nyomozóhatóság határozatával a lefoglalást megszüntette, a lefoglalt napraforgómagból elrendelte 50,7 tonna mennyiség kiadását az alperes részére, a fennmaradó mennyiséget pedig a felperes részére rendelte kiadni. A napraforgómagot nem adták ki az alperesnek.
- [11] A Hevesi Járásbíróság zártörés miatt a felperes és társa ellen indult büntetőügyben meghozott ítéletében megállapította, hogy 2016. február 15. napját követően, pontosan meg nem határozható időpontban a t-i telephelyen lefoglalt 50,7 tonna napraforgómagot ismeretlen helyre szállították és a végrehajtás alól elvonták.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [12] A felperes keresetében - egyéb kérelem mellett - annak megállapítását kérte, hogy az alperes 2016. február 17-én a tulajdonában álló 50,7 tonna napraforgómagon nem szerzett tulajdonjogot, ezért annak változatlanul ő a tulajdonosa. Kérte emellett az alperest kártérítés megfizetésére kötelezni.
- [13] Arra hivatkozott, hogy az alperes nem tulajdonostól és nem kereskedelmi forgalomban vásárolta a napraforgómagot, továbbá a birtok átruházása sem történt meg, így tulajdonjogot nem szerzett. Álláspontja szerint a napraforgómag mindvégig az ő „hatalmában” volt, az ő raktárában, az ő kamionjába került felpakolásra, és ő rendelkezett annak visszafordításáról is, tehát az soha nem került az alperes birtokába.
- [14] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az áruban és a vételárban is megállapodott az eladóval, az áru tulajdonjoga pedig annak birtokbaadásával átszállt. Hivatkozott arra, hogy rendelkezett az áru elszállításáról, és mivel az a telephelyet elhagyta, az adásvételi szerződés a felek között teljesült, így az áru tulajdonjogát megszerezte. Utalt arra, hogy ő mint vevő a felperessel szemben jóhiszemű, ellenérték fejében szerző fél volt, őt a felperes nem tájékoztatta az eladó és a felperes közötti feltételezhető megállapodásról.

Az első- és másodfokú ítélet

- [15] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.
- [16] A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján azt állapította meg, hogy az alperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:215. §-ában szabályozott adásvételi szerződést kötött az eladóval, és mindaddig, amíg a felperes nem közölte vele, hogy ő a napraforgómag tulajdonosa, abban a hiszemben volt, hogy az az eladó tulajdona.
- [17] Indokolása szerint ebben a körben az alperes megfelelő körültekintéssel járt el, mivel az eladó igazolta az őstermelői jogosultságát, csatolta a haszonbérleti szerződést is annak alátámasztására, hogy megfelelő területtel rendelkezik a napraforgómag megtermelésére, eljuttatta valamennyi személyes okmánya, őstermelői igazolványa fénymásolatát az alperes részére. Ezzel összefüggésben hozzátette, hogy a felperes mind a napraforgómag megtekintésekor, mind az áru ellenértékének kifizetésekor megerősítette, hogy az eladó a tulajdonos, továbbá azt is, hogy T-n 160 hektáron gazdálkodó őstermelőről van szó.
- [18] Mindezek alapján megállapította, hogy megvalósult a Ptk. 5:39. § (2) és (3) bekezdésében foglalt feltétel, mivel az alperes mindvégig jóhiszeműen járt el az ügylet során, megfelelő körültekintést tanúsított. Érvelése szerint az alperes nem tudhatott arról, hogy az eladó nem tulajdonosa a napraforgómagnak, és őstermelői minősége igazolására tekintettel az ügylet a Ptk. 5:39. § (3) bekezdésének megfelelően kereskedelmi forgalomban való szerzésnek minősül.
- [19] Kifejtette, hogy mivel az alperes a napraforgómag elszállítására harmadik személyt - a Kft.-t - vett igénybe, a szállítóeszközre pedig az árut felpakolták, a megfelelő okiratokat kiállították, a telephelyet a kamionok elhagyták, a birtokátruházás is megvalósult. Mindezek alapján azt állapította meg, hogy az átruházásnak valamennyi jogszabályi követelménye teljesült, így az alperes a napraforgómagon tulajdonjogot szerzett.
- [20] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság - a felülvizsgálattal érintett kereseti kérelmet illetően - az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [21] Osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját a Ptk. 5:39. § (2) és (3) bekezdésében foglalt feltételek fennállására vonatkozóan: indokolása szerint az alperes az ügylet során jóhiszeműen járt el, nem tudhatott arról, hogy az eladó nem tulajdonosa a napraforgómagnak. Helytállónak találta azt a megállapítást is, hogy az alperes megfelelő körültekintéssel járt el, amikor az eladót az ügyletkötés során őstermelőnek tekintette, mivel a haszonbérleti szerződés, a személyes okmányok és az őstermelői igazolvány is rendelkezésére állt ennek alátámasztására.

- [22] Kiemelte, hogy helyesen minősítette az elsőfokú bíróság a Ptk 5:39. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az eladótól történő vásárlást kereskedelmi forgalomban való szerzésnek. Hangsúlyozta, hogy ebben a körben azt kellett vizsgálni, hogy az alperes olyan eladótól vásárolt-e, aki az adásvételi szerződést jogszerűen folytatott, üzletszerű gazdasági tevékenysége körében, saját nevében kötötte meg.
- [23] Utalt arra, hogy az alperes mint vevő bizonyította a jóhiszeműségét: az eset körülményeiből megállapítható volt, hogy a felperesnek - aki aktív résztvevője volt az ügyletnek, bemutatta az árut, mérlegelte, majd átutalást követően a Kft. megbízásából megkezdte az áru fuvarozását is - tudnia kellett, hogy az eladó nem tulajdonos. Hozzátette: a felperes nem hozta az alperes tudomására azt, hogy ténylegesen ő az áru tulajdonosa, sőt éppen azt erősítette meg a nyilatkozatával, hogy az eladó a tulajdonos.
- [24] Kiemelte: az alperesnek a Ptk. 5:32. § (2) és (3) bekezdésére figyelemmel nem kellett az eladó tulajdonosi jogosultságát vizsgálnia, mert jóhiszemű vevőként bízhatott abban, hogy a kereskedő eladó az áru tulajdonosa. Érvelése szerint az eladó által bemutatott őstermelői igazolvány és haszonbérleti szerződés igazolta, hogy a mezőgazdasági őstermelői igazolványról szóló 436/2015. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) szerint őstermelői tevékenységből származó őstermelői terméket értékesíthet, következésképpen az eladó az adásvételi szerződést jogszerűen folytatott, üzletszerű gazdasági tevékenysége körében kötötte meg. Hozzátette, hogy az őstermelői tevékenység esetleges szabálytalansága az adott ügyletet nem teszi jogszerűtlenné, ezért ebben a perben azt nem kellett vizsgálni, hogy az őstermelői tevékenység gyakorlására vonatkozó Korm. rendelet szabályait betartotta-e az eladó.
- [25] Indokolása szerint a felperes alaptalanul hivatkozott arra a jóhiszeműség körében, hogy az őstermelői igazolvány kiállításának időpontja kizárja azt, hogy az eladónak saját termesztésű napraforgója legyen, hiszen annak az előző évben kellett volna megteremnie, a változást bejelentő lapon pedig a használt földek között nincs t-i terület feltüntetve; okfejtése szerint ebben a körben helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes az adott helyzetben elvárható gondossággal eljárva a felperes által hivatkozott körülmények alapján nem szerezhette tudomást arról, hogy az eladó nem tulajdonos.
- [26] Utalt arra, hogy a felperes magatartásával megsértette a Ptk. 1:3. §-ában foglalt jóhiszeműség és tisztesség elvét: a felperes ugyanis az ügyletkötéskor jelen volt, tulajdonjogát közölhette volna az alperessel, és így megakadályozhatta volna a nem tulajdonostól való tulajdonszerzést, ennek ellenére nem így járt el.
- [27] Kifejtette, hogy a tulajdonjog megszerzésének valamennyi feltétele, így a birtokátruházás is megvalósult: az alperes a napraforgómag elszállítására harmadik személyt vett igénybe, aki a szállítással a fuvarozási tevékenységet is végző felperest bízta meg. Érvelése szerint mivel az alperes mint vevő rendelkezése alapján a napraforgómagot a szállítóeszközre felpakolták, a megfelelő okiratokat kiállították, átvételi elismervényen átadták a gépkocsivezetőnek a szállítandó árut, kiállításra kerültek a szállítólevelek, a napraforgómag ténylegesen az alperes uralma alá került. Rámutatott, hogy a felperes a fuvarozás teljesítésekor már nem volt az áru birtokában, hanem a Kft. közreműködőjeként a fuvarozási megállapodás teljesítését kezdte meg.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [28] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben - tartalma szerint - kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a keresete teljesítését.
- [29] Megsértett jogszabályhelyként a Ptk. 5:3. § (1)-(4) bekezdéseit, 5:38. § (1) bekezdését és 5:39. § (2)-(3) bekezdéseit jelölte meg.
- [30] Hivatkozása szerint a perben vizsgálni kellett volna, hogy az eladó jogszerűen folytatott üzletszerű

gazdasági tevékenysége körében kötötte-e meg az adásvételi szerződést, mivel csak azt a terményt értékesítheti őstermelőként, amely tekintetében a Korm. rendelet előírásai teljesülnek. Kifejtette, hogy a jogerős ítéletben foglaltak ellenére a kereskedelmi forgalomban történő szerzéshez nem elegendő a vevő jóhiszeműségének a vizsgálata. Kiemelte, hogy a Ptk. 5:39. § (3) bekezdéséből az következik, hogy az eladónak ténylegesen, a vevő tudatától függetlenül kellett jogszerűen folytatnia azt az üzletszerű gazdasági tevékenységet, amelynek körében az alperessel szerződést kötött.

- [31] Mindezekre tekintettel álláspontja szerint a másodfokú bíróságnak a Korm. rendelet szabályait a bizonyítékokkal összevetve észlelnie kellett volna, hogy az eladó nem kereskedelmi forgalomban értékesített, ezért az alperes - mivel nem kereskedelmi forgalomban szerzett - a perbeli napraforgómag tulajdonjogát nem szerezhette meg.
- [32] Kifogásolta a birtokátruházás megtörténte kapcsán a jogerős ítéletben kifejtett álláspontot. Utalt arra, hogy a Ptk. 5:3. § (1)-(4) bekezdései a birtokátruházás tényállási elemeként jelölik meg a „megállapodás” megtörténtét, azonban a felek között a perbeli események során semmilyen megállapodás nem jött létre.
- [33] Kiemelte, hogy az alperes a Kft.-nek adott megrendelést, a felperes pedig nem az alperessel, hanem a Kft.-vel állapodott meg a fuvarozásban. Okfejtése szerint kizárólag a felperesnek volt módja dönteni abban a kérdésben, hogy a saját tulajdonában álló napraforgómaggal megrakott saját szállítóeszközeit elindítja-e a telephelyéről, és ha igen, akkor ezzel a Kft.-vel kötött fuvarozási megállapodás teljesítését kezdi meg, vagy fuvarszervezési okokból a szállítmányt a saját birtokában tartva közelebb viszi a „talán mégis teljesíthető fuvarozás célállomásához”.
- [34] Hangsúlyozta, hogy a szállítmány feletti hatalmat nem adta át senkinek, és arra nem is kötelezte semmilyen megállapodás. Erre tekintettel álláspontja szerint a napraforgómag birtokátruházása nem történt meg, de a felek között ez nem is volt lehetséges, hiszen nem voltak egymással jogviszonyban, azt pedig még az alperes sem állította, hogy közte és az eladó között a napraforgómagot érintő birtokátruházás történt. Mindezek alapján pedig - érvelt - az alperes a javára történt birtokátruházás hiányában a Ptk. 5:38. § (1) bekezdése szerint a perbeli napraforgómagon tulajdonjogot sem szerezhett.
- [35] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Kiemelte, hogy az ügyben eljáró bíróságok a jogszabályi követelményeknek megfelelően vizsgálták a jóhiszeműségét, megállapították a kereskedelmi forgalomban történt szerzést, valamint a birtokátruházás tényét is, így a napraforgómagon tulajdonjogot szerzett.
- [36] Utalt arra, hogy minden alapot nélkülöz az az állítás, hogy a felperessel az átadás tárgyában külön megállapodást kellett volna kötnie. Kiemelte, hogy a felperes ellentétes - a szállítmány telephelyet való elhagyását követően tett - közléséig abban a hiszemben volt, hogy a napraforgómag tulajdonosa az eladó, amire figyelemmel a felperessel semmiféle megállapodást nem kellett kötnie.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [37] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [38] A régi Pp. 270. § (2) bekezdésének és a régi Pp. 275. § (3)-(4) bekezdéseinek együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja lehet valamely anyagi jogi vagy eljárásjogi szabálysértés, utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására is lényeges kihatása van.
- [39] A Kúria a jogerős ítéletet a régi Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően kizárólag a felülvizsgálati kérelem korlátai között, a kérelemben támadott rendelkezések vonatkozásában bírálta felül. A felperes a felülvizsgálati kérelemben kizárólag anyagi jogi jogszabálysértésre hivatkozott.
- [40] A Kúria előrebocsátja: az ügyben eljáró bíróságok helyesen foglaltak állást abban a kérdésben, hogy ebben a perben azt kellett vizsgálni, hogy az alperes kereskedelmi forgalomban vásárolt-e, azaz az eladó a perbeli szerződést jogszerűen folytatott, üzletszerű gazdasági tevékenysége körében, saját

nevében kötötte-e meg, mert ebben az esetben az alperes - jóhiszemű és ellenérték fejében történő szerzés esetén - a napraforgómag tulajdonjogát akkor is megszerezte, ha az eladó nem volt annak tulajdonosa [Ptk. 5:39. § (2) és (3) bekezdés].

- [41] Az első- és a másodfokú bíróság ebben a körben körülmekintően vizsgálta a nem vitásan ellenérték fejében szerző alperes jóhiszeműségét, és az eset körülményeiből - a felperes aktív résztvevője volt az ügyletnek, bemutatta az árut, mérlegelte, az áru fuvarozását megkezdte, miközben nyilatkozatával azt erősítette meg, hogy az eladó a tulajdonos - helytállóan állapította meg, hogy a felperes közléséig alappal volt abban a hiszemben, hogy a napraforgómag az eladó tulajdona.
- [42] A nem tulajdonostól való tulajdonszerzésnek a „nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet” (senki sem ruházhat át másra több jogot, mint amennyivel maga rendelkezik) elve alól kivételt engedő szabályával összefüggésben a Kúria utal arra, hogy a Ptk. 5:39. § (3) bekezdéséből következően a szerzés kereskedelmi forgalomban való megvalósulása objektív, a vevő értékelésétől független kritérium. Következésképpen az eladó kereskedői minőségével kapcsolatos jóhiszeműsége önmagában valóban nem alapozza meg azt, hogy a szerzés kereskedelmi forgalomban történik, hanem ahhoz a szerződést ténylegesen - a vevő tudatállapotától függetlenül - jogszerűen folytatott, üzletszerű gazdasági tevékenység körében kell megkötni.
- [43] A felülvizsgálati kérelemnek az őstermelői tevékenység jogszerű gyakorlását vitató érvelése folytán kiemeli a Kúria, hogy a felperes az eladó őstermelői jogosultságának igazolására csatolt dokumentumok - őstermelői igazolványa, személyes okmányai fénymásolata, haszonbérleti szerződést - kapcsán a felülvizsgálati kérelemben a felperes az őstermelői igazolvány vonatkozásában a 2016. január 1-jén hatályba lépett Korm. rendeletre hivatkozott. Azzal szemben azonban nem hozott fel érvet, hogy az alperesnek felmutatott, a Korm. rendelet hatályba lépését megelőzően - 2015. december 15-én - kiállított őstermelői igazolvány ne igazolná az eladó akkori jogszerű tevékenységét. Mindebből következően a Kúria egyetértett az ügyben eljáró bíróságoknak azzal a következtetésével, hogy az alperes a napraforgót az eladó jogszerűen folytatott, üzletszerű gazdasági tevékenysége körében, kereskedelmi forgalomban szerezte.
- [44] Mindazonáltal az ügyben eljáró bíróságok helytállóan állapították meg azt is, hogy a napraforgómag vonatkozásában a Ptk. 5:38. § (1) bekezdése által a tulajdonjog megszerzéséhez megkövetelt birtokátruházás is megvalósult. Az adott esetben az eladó és az alperes jogviszonyában a szolgáltatás teljesítése a tárolás célját szolgáló raktárban megtörtént. A birtokátruházás a dolog (ebben a perben a napraforgómag) feletti rendelkezési jog átengedése révén azzal valósult meg, hogy az az átruházó eladó hatalmából a megszerző alperes hatalmába került. Következésképpen nem volt alapos a felperesnek a Ptk. 5:3. §-ában foglalt, a peres felek közötti megállapodás hiányára való hivatkozása.
- [45] Végezetül utal arra a Kúria, hogy a fent kifejtettekre tekintettel a birtokátruházás szempontjából közömbös az, hogy az alperes rendelkezése alapján a napraforgó elszállítására (elfuvarozására) végül kinek a tulajdonában álló járművel és milyen külön jogviszony alapján került sor, mivel a dolog feletti uralmat az alperes az átruházással összefüggésben megszerezte.
- [46] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogszabályoknak megfelelő jogerős ítéletet a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [47] A felülvizsgálati kérelem nem vezetett eredményre, de mivel az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban ismert költsége nem merült fel, arról nem kellett határozni.
- [48] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet (Veir.) 29. § (1) bekezdésére és az 1/2020. (IV. 30.) PK vélemény 1. bekezdésére figyelemmel - a tárgyalás tartására irányuló kérelem ellenére - a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. szeptember 23.

Dr. Orosz Árpád s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyarmathy Judit s.k. előadó bíró, Dr. Kiss Gábor s.k. bíró